

Càntut

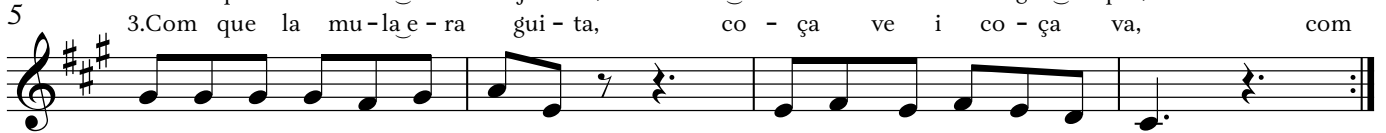
Cançons de tradició oral

Un carreter català

Joan Pinatella i Julià, Banyoles

1. Un car - re - ter ca - ta - là, — molt a - le - gre i di - ver - tit, en
2. Com que la mu - la e - ra jo - ve, no en sa - bi - a se - guir el pas, la'n
3. Com que la mu - la e - ra gui - ta, co - ça ve i co - ça va, com

tro - bà u - na mu - la jo - ve fent la car - re - ra de Vic.
ga - fa i la'n pu - ja al car - ro, pen sant: "Tu la do - ma - ràs".
més — co - ces en ti - ra - va, més a - le - gre el car - re - ter.

4. Cap d'unes quantes setmanes,
va haver d'anar a l'hospital,
per veure si'n trobaria
cura per aquell seu mal.

5. La cura que li'n donaren:
-Tot això s'ha de tallar.
A la Mar(e) de Déu suplicava:
-I això deixeu-m'ho estar.

6. Aquesta n'és la ventura
que en tenim els carreters;
tots en portem dos rellotges
i mai sabem l'hora que és.

7. Carreters de la Bisbal,
prengueu exemples de mi;
si'n trobeu cap mula jove,
deixeu-la estar pel camí.